

Pojašnjenje Europske Komisije vezano uz primjenu pojednostavljenja za utvrđivanje iznosa pojedinih elemenata carinske vrijednosti u skladu s člankom 73. CZU-a

1. Ovaj dokument ima za cilj postaviti i analizirati određene aspekte odobrenja za takozvano „pojednostavljenje vrednovanja“, s posebnim naglaskom na opseg i korištenje ovog pojednostavljenja i njezine valjanosti na razini Unije.

A. Regulatorni okvir:

Sljedeće odredbe navedene u CZU i delegiranom aktu CZU-a su ključne odredbe koje se primjenjuju.

Članak 73. CZU-a

Carinske vlasti mogu, na prijedlog, odobriti da se sljedeći iznosi utvrde na temelju posebnih kriterija, ako nisu kvantificirani na datum prihvaćanja carinske deklaracije:

- (a) iznosi koji se trebaju uključiti u carinsku vrijednost u skladu s člankom 70. stavkom 2.; i*
- (b) iznosi navedeni u člancima 71. i 72.*

Članak 71. delegiranog akta CZU-a

1. Odobrenje iz članka 73. Zakonika može se odobriti ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) primjena postupka iz članka 166. Zakonika bi, u okolnostima, predstavljala nerazmjerne administrativne troškove;*
- (b) utvrđena carinska vrijednost, neće se bitno razlikovati od one utvrđene u odsustvu odobrenja.*

2. Davanje odobrenja uvjetovano je ispunjenjem sljedećih uvjeta od strane podnositelja zahtjeva:

- (a) udovoljava kriteriju utvrđenom u članku 39. stavku (a) Zakonika;*
- (b) održava računovodstveni sustav koji je u skladu s općeprihvaćenim računovodstvenim načelima koji se primjenjuju u državi članici u kojoj se vode računi i koji će olakšati carinsku kontrolu temeljenu na reviziji. Računovodstveni sustav mora voditi evidenciju podataka kroz povijest koji osiguravaju revizijski trag od trenutka unosa podataka u datoteku;*
- (c) ima upravnu organizaciju koja odgovara vrsti i veličini poslovanja i koja je prikladna za upravljanje tokom robe i ima unutarnje kontrole sposobne za otkrivanje ilegalnih ili nepravilnih poslova;*

Članak 26. CZU-a

Osim ako je učinak odluke ograničen na jednu ili više država članica, odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva vrijede na cijelom carinskom području Unije.

Članak 14. provedbenog akta CZU-a

Kada se carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke mora savjetovati s carinskim tijelom druge države članice o ispunjavanju potrebnih uvjeta i kriterija za donošenje povoljne odluke, takva savjetovanja će se održati u okviru razdoblja propisanog za predmetnu odluku. Carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke utvrđuje rok za savjetovanje koji počinje od datuma kada to carinsko tijelo obavijesti carinsko tijelo s kojim se savjetuje o uvjetima i kriterijima koje treba ispitati.

...

B. Svrha pojednostavljenja

2. Mogućnost odobravanja poslovnim subjektima, pod određenim uvjetima, mogućnosti određivanja nekih elemenata carinske vrijednosti na temelju odgovarajućih i specifičnih kriterija prvi put je uvedena u zakonodavstvo EU Uredbom br. 1676/96 kojom se izmjenjuje Provedbene odredbe Zakonika (CCIP) kroz novi članak 156a.,
3. Svrha te inicijative bila je omogućiti poslovnim subjektima da izbjegavaju korištenje pojednostavljenog postupka (nepotpunih deklaracija) i dovršiti deklaracije o određivanju carinske vrijednosti bez odgađanja, u situaciji kada se ne smatra da su zaštita financijskog interesa Europske unije i pravilno prikupljanje vlastitih sredstava u opasnosti.
4. S istom svrhom¹, paket CZU potvrdio je mogućnost ovog olakšavanja za poslovne subjekte, pa čak i proširio njegovog opsega. Osim toga, odredio je i novi uvjete i zahtjeve prema kojima se ovlaštenje može odobriti.

Opseg pojednostavljenja

Paket CZU proširio je opseg pojednostavljenja, pa je sada moguće utvrditi na temelju određenih kriterija, ne samo dodatke i odbitke za plaćenu ili plativu cijenu, već i elemente ukupnih plaćanja koje je kupac izvršio ili treba izvršiti. (Vidi članak 70. stavak 2. CZU-a).

6. Pojednostavljenje se može odobriti samo u kontekstu utvrđivanja carinske vrijednosti prema metodi transakcijske vrijednosti.

¹ Preambula 23 deklariranog akta CZU-a navodi da „U cilju izbjegavanja nerazmjernih administrativnih troškova uz osiguranje zaštite financijskih interesa Unije, u kontekstu pojednostavljenja i olakšavanja, potrebno je osigurati da odobrenje za određivanje posebnih iznosa koji se odnose na carinske vrijednosti na temelju posebnih kriterija podliježu odgovarajućim uvjetima.“

7. Opseg pojednostavljenja nailazi na značajne granice pri razmatranju uvjeta koji moraju biti ispunjeni u skladu s člankom 71. stavkom 1. točkama (a) i (b) delegiranog akta CZU-a.
8. Odobrenje se može odobriti samo kada:
 - bi primjena postupka iz članka 166.² Zakonika, u danim okolnostima, predstavljala neproporcionalne administrativne troškove; i
 - tako utvrđena carinska vrijednost se bitno ne razlikuje od one utvrđene u odsustvu odobrenja.
9. Izričito upućivanje na postupak iz članka 166. CZU-a, podrazumijeva da se vrijednost dobivena primjenom pojednostavljenja smatra konačnom. Stoga, opseg pojednostavljenja je ograničen na one slučajeve kada je, iako deklarant ne posjeduje sve elemente ili dokumente o carinskoj vrijednosti, razumno smatrati da postoji mogućnost da se dobije ispravna³ vrijednost, te stoga ne podliježu daljnjim prilagodbama. Stoga je odlučujuće uvažavanje tijela izdavatelja da odobrenje odobrenja neće predstavljati rizik za pravilno prikupljanje tradicionalnih vlastitih sredstava.
10. To, naravno, ne sprječava radnje za preispitivanje i izmjenu relevantnih izjava kada se ispostavi da je odobrenje odobreno na temelju pogrešnih činjenica ili elemenata koje je podnio podnositelj zahtjeva/nositelj. U takvim slučajevima može biti potrebno suspendirati ili opozvati odobrenje.

D. Valjanost na razini EU

11. *U pravilu, članak 26. CZU-a propisuje da „osim kada je učinak odluke ograničen na jednu ili više država članica, odluke koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva vrijede u cijelom carinskom području Unije“.*
12. Stoga procjena valjanosti svih odluka na razini cijele Europske unije (uključujući i pojednostavljenje vrednovanja iz članka 73. CZU-a) nadopunjuje analizu opsega te odluke, a posebice procjenom o tome da li su učinci odluke logički ograničeni na jednu ili više država članica, ili se mogu primjenjivati širom Unije.

Primjer

Dopušteno odobrenje odnosi se na utvrđivanje iznosa troškova prijevoza iz treće zemlje do određene točke ulaska na carinsko područje Unije; vidljivo je da pojednostavljenje dodijeljeno takvim odobrenjem može u načelu vrijediti samo za predmetnu državu članicu, te samo za jednu ili više pošiljaka predviđenih za navedenu luku.

² Članak 166. obuhvaća Pojednostavljenu deklaraciju u kontekstu pojednostavljenih carinskih deklaracija. Mjerodavni tekst: 1. Carinska tijela mogu prihvatiti da osoba ima robu stavlenu u carinski postupak na temelju pojednostavljene deklaracije koja može izostaviti određene podatke navedene u članku 162. ili popratnim dokumentima iz članka 163.

³ „utvrđena carinska vrijednost, neće se značajno razlikovati od one utvrđene u odsustvu odobrenja.“

13. Ako se odobrenje pojednostavljenja odnosi na elemente čimbenika vrijednosti (npr. raspodjelu pomoći) čije određivanje nije uvjetovano zemljopisnim/nacionalnim ograničenjima, tada se primjenjuje opće pravilo valjanosti svih odluka na razini Unije.
14. Stoga, zemljopisnu valjanost odobrenja trebaju procijeniti vlasti države članice u kojoj se zahtjev podnosi od slučaja do slučaja, imajući u vidu pojedinačni skup činjenica na kojima se zahtjev temelji i na određenom elementu vrijednosti za koji se traži odobrenje.
15. Slijedom toga, činjenica da carinski zakon za davanje odobrenja u pitanju ne zahtijeva postupak savjetovanja između države članice u smislu članka 14. provedbenog akta CZU-a, nije element koji sprječava da se odobrenje ne smatra valjanim na razini cijele Europske unije.

E. Primjena pojednostavljenja

16. Nužno je:
 - a) uspostaviti pregled opsega i uporabe pojednostavljenja vrednovanja, i
 - b) procjenjivati rad i primjenu tog pojednostavljenja.
17. Od država članica se traži aktivno sudjelovanje u ovom radu.